

El 'sí' ha de guanyar en vots

INCOHERÈNCIA SIMÈTRICA A CADA BÀNDOL DEL 27S: UNS NO ADMETEN QUE SIGUI REFERÈNDUM PERÒ FAN CAMPANYA CONTRA EL 'SÍ', I ELS ALTRES NEGUEN QUE CALGUI GUANYAR EN VOTS

Artur Mas ha convocat unes eleccions per substituir el plebiscit o referèndum sobre la independència de Catalunya que no s'ha celebrat perquè així ho ha decidit el poder central espanyol, ara per ara l'únic que compta, talla i sospesa el bacallà. Fins i tot els que neguen el caràcter plebiscitari dels comicis l'admeten de manera implícita quan advoquen per una majoria contrària a la secessió a les urnes. Si de debò creguessin que no són plebiscitàries, afirmarien que no importa si guanyen o perden les formacions que porten la independència al programa. Si fossin autonòmiques i només autonòmiques, si fossin ordinàries i no extraordinàries com sostenen, tot altre recompte resultaria indiferent, intranscendent a efectes polítics, innocu en totes les dimensions. El que haurien de fer els representants del PSC, PP o C's és campanya pels seus programes, no a favor de la unitat d'Espanya, ja que segons ells ni està en qüestió ni ho arribaria estar mai, per molt que la majoria dels catalans votessin a favor de la independència. Però és clar, s'empassen la meitat del sil·logisme i entren en contradicció. Per què no parlen com si les eleccions fossin només autonòmiques? Per què fan campanya com si fossin plebiscitàries? Per què afirmen que són molt importants si en neguen la importància? Com és que no són conseqüents? Perquè ser conseqüent és massa arriscat. Sobretot si guanyen els altres. Fan campanya contra el *sí* perquè el *sí* pot guanyar i una victòria del *sí* tindria conseqüències. Ho saben, però tot i així ho neguen.

No anem gaire més bé de coherència a l'altra banda del camp electoral de joc. Els que les considerem plebiscitàries, en primer lloc plebiscitàries, hauríem d'admetre sense embuts que no són tan sols eleccions plebiscitàries. Ho són

XAVIER
BRU DE SALA

abans que res i per damunt de qualsevol altra consideració, però no deixen de ser autonòmiques, com afirma el decret de dissolució del Parlament. El 27S també votarem a favor d'opcions que aspiren a governar Catalunya, i de manera ben diferent. En conseqüència, i sense abandonar la més elemental lògica aristotèlica, i si ho voleu tomista, bastarà una majoria de 68 diputats per governar Catalunya. 68. Del color que siguin, sumin peres amb peres o pomes amb peres. Qui tingui majoria d'escons, govern al sac!

Ara bé, en l'aspecte plebiscitari, no compten els diputats sinó els vots. Si es tracta del referèndum que no s'ha pogut convocar de manera vàlida de cap altra forma, com afirma el president Mas, cal sotmetre's a les normes dels referèn-

dums. A tot el món, i fins i tot més enllà de les galàxies conegudes, els referèndums es guanyen, com a mínim, si la meitat més un dels vots vàlids així ho decideix. Tant costa d'entendre, president? Les eleccions es guanyen en escons, els referèndums, en vots. I s'ha acabat! S'hauria d'haver acabat. En tot cas, si tan partidaris som de les majories encara més àmplies, que no és el meu cas, podríem tenir en consideració les idees d'algun diputat independentista que demana el 55% dels vots per legitimar del tot el procés. Però mai, mai, es pot ni es podrà afirmar que és coherent convocar un referèndum per la via d'unes eleccions ordinàries i sostenir que el referèndum s'ha guanyat si hi ha majoria d'escons encara que s'hagi perdut en vots. Això mai! Això no passa enlloc!

Abans d'investigar per què el president i els seus aliats incorren en aquesta contradicció, tan flagrant com la descrita en el primer paràgraf, un petit parèntesi sobre la manera de comptar els vots. De la suma total dels participants se'n descompten els vots nuls i els vots en blanc. De la resta, de tots els vots a candidatures, tant si n'obtenen dos com dos milions, tant si obtenen representació com si fan el ridícul electoral, es posen a un cantó els que han anat a parar a les formacions explícitament secessionistes i la resta, tota la resta, a l'altre cantó. Si els independentistes són més que els altres, referèndum guanyat. Si són menys, encara que sigui per un, la independència haurà perdut el referèndum. T'hi giris com t'hi giris.

Per què no ho admeten? Per què tanta incoherència? Per la mateixa raó que els altres neguen que sigui referèndum. Per por de perdre. Perquè si surt el *no*, aquest *no* tindrà conseqüències.

Escriptor